

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 2. Omnis res quascunque causas nascitur, per easdem
dissolvitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

Ratio.

Quia cùm Matrimonium sit mutua traditio corporis in ordine ad usum conjugalem, tam parùm sine consensu sistere id poterit, quàm parùm alii contractus absque inter consensu sunt validi.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Etiam si quis sub promissione Matrimonii copulam extorqueat, non dunt tamen consistere Matrimonium, nisi etiam ipsa Mulier violata promittat futuræ nuptias, uti communis docet Theologorum.

Deducitur 2. Puellam impuberem alteri desponsari non posse post pubertatem cohabitare Sponso, nisi novus consensum eliciat, uti iterum docet communis.

Deducitur 3. Matrimonium cum errore circa Substantiam versante contractum esse nullum, etiam si copula præcesserit, uti cum S. Thoma docent Suar. Sanch. Layn. alii communiter.

PRINCIPIVM II.

Omnis res, per quascunque causas nascitur, per easdem dissolvitur.

Sensus.

Hoc est omnis actus, qui non tantum in prima proactione, sed etiam in conservatione ab ipsius agentis arbitrio penderit, dissolvitur per dissensum à voluntate, sicut ab eadem per consensum moraliter productus est; quem sensum videtur indicare Glossa in reg. 1.1.5. decret. Item reg. 153. ff. de Reg. Juris; nec videtur posse esse alius, nisi in pluribus causa admittere velimus falsam esse regulam, uti considerantur tebit.

Authoritas.

Desumptum est ex 1.5. decret. c. ult. reg. 1. & le. 50. ff. 3° ubi dicitur: nihil tam naturale est, quàm eo genere quidq; dissolvere, quo colligatum est; ideo verborum obligatio tollitur verbis, nudi cōsensus obligatio cōtrario dissensiū dissolvitur.

Ratio.

Quia hoc ipso, quod supponatur talis actus à voluntate

hui productione & conservatione dependere; tamdiu censetur moraliter existere, & conservari, donec à voluntate per contrarium actum revocetur.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Sicut sponsalia non possunt contrahere utriusque sponsi consensu; ita nec dissolvi sine utriusque consensu posse, uti communiter docent Authores.

Deducitur 2. Sicut conjuges mutuo consensu se ad cohabitandum obligarunt, ita mutuo consensu etiam Matrimonium quoad thorum (non quoad vinculum, quia hujus conservatio ab eorum voluntate non pendet) dissolvere possunt. Laym. & alii cum communī docent.

Deducitur 3. Posse etiam cohabitantes conjuges per mutuum consensum obligationem debiti reddendi remittere, & votum castitatis edere, uti iterum convenientur Doctores.

PRINCIPIVM III.

Duo Vincula fortius ligant, quam unum.

Sensus.

Hoc est, quando duo actus aut circumstantiae obligationem inducentes in aliquo subjecto concurrunt tum præalent vinculo simplicem duntaxat obligationem inducenti, si quidem utrumque vinculum etiam in his circumstantiis parere obligationem possit.

Authoritas.

Desumptum est ex authent. de confang. & uterinis in princip. item ex §. sed hodie Instit. de adopt. juncta glossa in v. Jura. illudque approbant communiter Doctores, teste Schneidevvein in l. I. tit. 1 r. ff. sed hodie n. 2.

Ratio.

Quia ipsa æquitas naturalis exigere videtur, ut, ubi duæ obligationes concurrunt, prævaleant simplici duntaxat obligationi.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Sponsalia Impuberum juramento, probabiliter confirmari, ita ut resilire non possint, cum ad annos